

Lesy v okolí Podhůrského potoka jsou domovem celé řady našich druhů savců, z nichž mnozí jsou i lovnou zvěří.

Je to především prase divoké, jehož pobyt nejspíše prozradí stopy po rytí. Hojný je srnec obecný, který dává přednost pohybu v nepokosených květnatých loukách na Pasekách a u Změtína. Jednotlivě zastihneme zajíce polního.

Z šelem je kromě lišky obecné hojná kuna skalní a v lesích i méně početná, větší kuna lesní. Kuna skalní je běžná zejména v okolí lidských sídel a okrajů lesa. Má bílou náprsenku a kratší, méně huňatý ocas. Místy v písčitéch svazích narazíme na velké nory naší největší kunovité šelmy - jezevce lesního. Nejpočetnějšími jsou však malé druhy savců. Nočním způsobem života je charakteristický ježek západní. Loví živočišnou potravu a nikdy „nesbírá“ jablka, jak se mnohdy mylně traduje. Krtek obývá hlavně louky a volné prostory. Z myšovitých hlodavců nalezneme nejčastěji myšiči lesní s dlouhými ušima a velkými černými očima. Hraboše polní v lese nahrazuje jejich blízký příbuzný normík rudý. Své jméno dostal podle rudé srsti na hřbetě.

Drobné hmyzožravce zastupuje běžný rejsek obecný s protaženým, špičatým čumáčkem. Zejména okraje lesů běžně obývá veverka obecná. Vyskytuje se ve dvou barevných formách, rezavé a tmavě hnědočerné. Tmavá forma je na Litomyšlsku zastoupena častěji.

Málo známými savci jsou letouni - netopýři a vrápenci. V blízkosti Poříčí, na Cikově, je jedna z nejvýznamnějších lokalit pro zimování řady druhů, zejména však vrápence malého, kterých tu zimuje několik set. Lokalita je významná také nálezy netopýra brvitého, který tudy pronikal ze svých moravských lokalit do Čech.



ježek západní



srnec obecný



srnec obecný



kuna skalní



veverka obecná



prase divoké



zajíc polní



veverka obecná - tmavá forma

